

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/868/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114227540
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2114227540.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členov senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Martina Holiča v právnej veci žalobcov: 1/ Hviezda, spol. s r.o., Bratislava, Námestie 1. mája 15, IČO: 31 335 608, 2/ K. I., nar. X. O. XXXX, bytom H. V. XXX, proti žalovanému: Mgr. K. K., nar. X. S. XXXX, bytom H. V. XXX, zastúpeného: RS legal s.r.o., Piešťany, M. Waltariho 7, IČO: 36 864 358, o určenie čiastočnej neplatnosti zmluvy, o odvolaní žalobcov 1/, 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 29. júna 2015 č. k. 22C/82/2014-87 takto

rozhodol:

Odvolačný súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti náhrady trov konania m e n í tak, že žalobcom 1/, 2/ sa nepriznáva náhrada trov konania pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie a žalobcom 1/, 2/ uložil solidárnu povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 130,67 eur, ako aj náhradu iných trov konania vo výške 33 eur. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 96 ods. 1 až 3, § 146 ods. 2 veta prvá, § 149 ods. 1, § 160 ods. 1 O. s. p. (Občiansky súdny poriadok č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, účinný do 30. júna 2016), § 11 ods. 1 písm. a/, § 13a ods. 1 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Vecne zdôvodnil tým, že žalobcovia 1/, 2/, zavinili zastavenie konania, pretože vzali podanú žalobu späť následne potom, čo pohľadávku žalovaného v celom rozsahu uspokojili. Teda bez zavinenia žalovaného nedošlo k prejednaniu veci samej a žalobcovia 1/ a 2/ boli preto zaviazaní na náhradu trov konania žalovanému, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 167,78 eur (odmena za 1 úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia vo výške 61,87 eur, režijný paušál 8,04 eur, odmena za 1 úkony právnej služby odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení vo výške 30,94 eur, režijný paušál 8,04 eur, spolu 108,89 eur, náhrada 20% DPH vo výške 21,78 eur) a z iných trov konania vo výške 33 eur (náhrada zaplateného súdneho poplatku za odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení). Pri určení tarifnej hodnoty veci súd prvej inštancie vychádzal zo skutočnosti, že predmet konania nebolo možné oceniť peniazmi (žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou vo veci samej domáhali určenia neplatnosti zmluvy v časti sankčných úrokov a nie zaplataenia peňažného plnenia vo výške 50.000 eur).

2. Proti tomuto uzneseniu podali včas odvolanie žalobcovia 1/, 2/ (tvoriaci nerozlučné spoločenstvo) navrhujúc, aby každá strana sporu si hradila svoje trovy sama. Zdôraznili, že súdny spor proti žalovanému by neboli iniciovali, ak by nedošlo z jeho strany k pokusu o úžeru a k podvodu. K dohode došlo až po podaní podnetu na prokuratúru a upozornení žalovaného na nezákonnosť požadovania úrokov z pôžičky od fyzickej osoby, vyvolaním súdneho sporu o zrušenie zmluvy. Tým by mal žalovaný nárok len na sumu 50.000 eur, ktoré požičal. Späťvzatie žaloby žalobcovia podali kvôli zrušeniu predbežného opatrenia, aby sa mohol uskutočniť prevod na nového majiteľa (bez prevodu nebolo možné vrátiť peniaze). Je nemorálne, aby právna zástupkyňa protistrany žiadala náhradu trov, už vôbec nie

neprimerane vysokú sumu. Žalobcovia zvažujú obnovenie konania, ako aj trestného konania za pokus úžery a podvodu, vzhľadom na správanie protistrany.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201 O. s. p., účinného do 30. júna 2016), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 písm. b/ a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

5. Podľa § 470 ods. 1, 2 veta prvá CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Podľa § 146 ods. 2 O. s. p. (účinného do 30. júna 2016) ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

7. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť CSP. Odvolací súd, prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP už podľa tohto zákona. Keďže odvolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti a dôvodnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení O. s. p.. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov konania, ktoré začalo ale neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 177/2014 z 18. augusta 2016).

8. Všeobecne platí, že pokiaľ len jedna procesná strana zaviní zastavenie konania (a preto o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté) vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. Súd prvej inštancie bol preto povinný skúmať, ktorá zo strán (žalobkyňa či žalovaní 1/, 2/, 3/) procesne zavinila zastavenie konania a vzhľadom na právnu úpravu účinnú v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, primárne bolo potrebné posúdiť či k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaného.

9. Pre správne posúdenie procesného zavinenia strán, bolo rozhodujúce vymedzenie predmetu konania v petite žaloby. Predmetom konania bolo určenie neplatnosti zmluvy o pôžičke uzavretej medzi stranami 14. septembra 2014, v časti sankčných úrokov a ich určenie do maximálnej výšky 0,05% denne za každý deň omeškania od splatnosti pôžičky s istinou 1. októbra 2014. Súčasne sa žalobcovia domáhali uložiť žalovanému zdržať sa praktík naplňujúcich skutok úžery. Inej povinnosti sa voči žalovanému nedomáhali. Súd prvej inštancie nepostupoval správne, ak hľadisko procesného zavinenia za zastavenie konania posudzoval podľa správania žalobcov 1/, 2/ (uhradením pohľadávky žalovaného v celom rozsahu), keďže predmetom sporu v danom súdnom konaní nebola žaloba veriteľa voči dlžníkom o zaplatenie pohľadávky. Naopak predmetom sporu bola žaloba dlžníkov (žalobcov 1/ a 2/) voči veriteľovi (žalovanému), ktorou sa domáhali neplatnosti neprimerane vysokých úrokov z omeškania 0,5% denne.

10. V priebehu konania (po podaní žaloby) došlo k vydaniu potvrdenia o splatení dlhu (kvitancia) z 23. decembra 2014, obsahom ktorej bolo vyhlásenie žalovaného ako veriteľa o úhrade úroku z omeškania len vo výške 0,05% denne od 2. októbra 2014 do zaplatenia (spolu so zaplatením istiny a zmluvného úroku), čím bola pohľadávka veriteľa voči dlžníkovi v celom rozsahu uspokojená. Na základe uvedeného žalobcovia 1/ a 2/ vzali žalobu v plnom rozsahu späť (v dôsledku dohody so žalovaným), pretože nebol dôvod pokračovať v súdnom konaní.

11. Z uvedeného vyplýva, že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaného, ktorý sa dohodol so žalobcami 1/, 2/ na zníženie úrokov z omeškania tak ako to žalobcovia 1/ a 2/ žiadali v žalobnom petite (0,05% denne) od 2. októbra 2014 do zaplatenia (čím mal stratiť opodstatnenie aj zákaz adresovaný

veriteľovi zdržať sa praktík naplňujúcich skutok úžery, pričom iná povinnosť v žalobnom petite ukladaná žalovanému nebola).

12. Bol preto daný dôvod konštatovať zavinenie žalovaného na zastavení konania, v dôsledku čoho vznikol nárok na náhradu trov konania žalobcom 1/ a 2/ (podľa § 146 ods. 2 veta druhá O. s. p., účinného do 30. júna 2016).

13. Z dôvodu, že žalobcovia 1/ a 2/ sa výslovne vzdali svojho práva na náhradu trov konania (navrhujúc aby každá strana sporu si hradila trovy konania sama), odvolací súd rozhodol o nepriznaní náhrady trov konania žalobcom 1/ a 2/ v konaní pred súdom prvej inštancie ako i pred odvolacím súdom (v odvolacom konaní boli úspešní žalobcovia 1/, 2/ podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP), čím zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP.

14. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.